

66.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 24 grudnia 1948 r.

o klasyfikowaniu zwierząt rzeźnych i mięsa.

Stosownie do postanowień § 2 p. 5 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 listopada 1948 r. w sprawie zaopatrywania ludności w mięso, tłuszcze i przetwory mięsne (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 1, poz. 3) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązek przedsiębiorstw posiadających zezwolenia na prowadzenie handlu hurtowego zwierzętami rzeźnymi, mięsem, tłuszczem i przetworami mięsnymi oraz przetwórczych przedsiębiorstw przemysłowych branży mięsnej poddawania klasyfikowaniu zwierząt rzeźnych i mięsa wykonuje się na targowiskach zwierzęcych, spédach rolniczych i w halach mięsnych.

2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w punkcie poprzedzającym, mogą być zwolnione od obowiązku poddawania klasyfikowaniu zwierząt rzeźnych i mięsa na targowiskach o małych obrotach, zaspakajających wyłącznie lokalne potrzeby konsumcyjne. Decyzje w sprawie zwolnienia wydaje Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

3. Terminy rozpoczęcia klasyfikowania na poszczególnych targowiskach ustali Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

§ 2. Klasyfikowaniu podlegają:

- a) zwierzęta rzeźne; w przypadkach wątpliwych, co do przeznaczenia zwierzęcia, uznaje się je za rzeźne,
- b) mięso w sprzedaży hurtowej w halach mięsnych.

§ 3. Klasyfikowanie zwierząt następuje według „Tabeł klasyfikowania zwierząt rzeźnych”, a klasyfikowanie mięsa według „Tabeł klasyfikowania mięsa”. Tabele te stanowią załączniki niniejszego zarządzenia.

§ 4. Zwierzęta raz zaklasyfikowane i niesprzedane winny być klasyfikowane ponownie o ile przy następnym wystawieniu na sprzedaż zachodzi przypuszczenie, że podstawy ich poprzedniego klasyfikowania mogła ulec zmianie.

§ 5. Klasyfikowania dokonują zaprzysiężeni klasyfikatorzy wpisani na listę klasyfikatorów zwierząt rzeźnych i mięsa przez wojewódzkie władze administracji ogólnej (Wojewódzki Zarząd Przemysłu i Handlu). Z listy tej wojewódzka władza administracji ogólnej wyznacza klasyfikatorów na poszczególne targowiska, spedy rolnicze i hale mięsne.

§ 6. Na listę klasyfikatorów zwierząt rzeźnych i mięsa może być wpisana osoba, która przed Komisją Egzaminacyjną określoną w § 7 złoży egzamin z zakresu wiadomości i przepisów dotyczących handlu zwierzętami rzeźnymi i mięsem.

§ 7. 1. Powołuje się przy Urzędach Wojewódzkich i Zarządach Miejskich miast Warszawy i Łodzi Komisje Egzaminacyjne, w skład których wchodzi przedstawiciele delegowani po jednym przez:

- a) Ministerstwo Przemysłu i Handlu,
- b) Centralę Mięsną — Centralę Spółdzielczo-Państwową,
- c) Wojewódzką Radę Narodową,
- d) Izbę Przemysłowo-Handlową,
- e) Izbę Rzemieśniczą,
- f) Wojewódzki Związek Samopomocy Chłopskiej.

2. Przewodniczącym jest przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

3. Dety i koszty przejazdów członków Komisji Egzaminacyjnej pokrywane są przez instytucje delegujące.

§ 8. Komisja Egzaminacyjna przesyła wykaz osób, które zdały egzamin, Centrali Mięsnej — Centrali Spółdzielczo-Państwowej, która przesyła wykaz wraz ze swą opinią wojewódzkim władzom administracji ogólnej.

§ 9. Odrębne zarządzenie ustali szczegółowe przepisy dotyczące wynagrodzenia klasyfikatorów, warunków skreślenia ich z listy, ewentualnego ustanowienia instancji odwoławczej od decyzji klasyfikatora oraz tryb wnoszenia i rozpatrywania odwołań.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU w/z E. Szyp Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr. 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z 24.XII. 1948.

Tabela klasyfikowania zwierząt rzeźnych.**TRZODA CHLEWNA**

Klasa I	sztuki powyżej 150 kg.	a. extra słoninowe b. słoninowe
Klasa II	sztuki od 125 do 149 kg.	a. słoninowe
	od 115 — 124 kg.	b. słoninowe
	od 125 — 149 kg.	c. mięsno-słoninowe

Klasa III sztuki od 100 kg. do 124 kg. a. mięsno-słoninowe
b. mięsne

Klasa IV sztuki od 80 kg. do 99 kg. a. mięsno-słoninowe
b. mięsne

Macior i późne utuczone
kastraty *) nieutuczone

chudźce i braki —

Uwaga: Powyższa klasyfikacja obowiązuje rynki centralne, dla rolnika obowiązuje 7% wyższa w odniesieniu do wagi żywca.

pod pojęciem „macior” uważa się świnię w okresie do 2 miesięcy po oproszeniu oraz starsze — świnię, które wykazują znaczne rozwinięcie gruczołów mlecznych.

Wytyczne do klasyfikacji trzody chlewnej będącej przedmiotem obrotów handlowych.

Sztuki extra słoninowe — zewnętrzne cechy jak u świń słoninowych, sztuki żeńskie, młode i niepokrywane oraz wczesne kastraty, w najwyższym stopniu utuczenia. Wydajność tłuszczu do wagi bitej powyżej 50%.

Sztuki słoninowe — sztuki o głębokim, nieobwisłym brzuchu. Zad dopuszczalny, lekko spadzisty z naską obsadą ogona. Szynki duże, dobrze wypełnione, dochodzące nawet do stawu skokowego. Golonka jędrna i dobrze wypełniona. Grzbiet i boki obłożone grubą słoniną. Przy naciśnięciu palcem nie wyczuwa się zupełnie mięśni, przy czym miejsce ucisku powraca szybko do pierwotnego położenia, co świadczy o jędrności słoniny. Niewielka wydajność mięsa, która jest nie przerośnięta tłuszczem. Wydajność tłuszczu w stosunku do wagi bitej wynosi 35 — 50%.

Sztuki mięsno-słoninowe — świnię średnio głębokie, o równym i szerokim grzbiecie. Klatka piersiowa dobrze rozbudowana, nieobwisły brzuch. Szynka dobrze wypełniona. Tkanka mięsna przerośnięta tłuszczem, mięso soczyste. Przy naciśnięciu palcem słonina mniej jędrna i łatwo ustępująca. Wydajność tłuszczu w stosunku do wagi bitej wynosi 20 — 35%.

Sztuki mięsne — świnię średnio głębokie lub płytkie o bezkątowej budowie klatki piersiowej. Grzbiet prosty i równy. Zad równy, z ogonem wysoko obsadzonym, głowa lekka. Szynki dobrze rozwinięte i umięśnione, tkanka mięsna bardzo dobrze rozwinięta. Przy dotyku łatwo wyczuwalne obfite umięśnienie. Wydajność tłuszczu w stosunku do wagi bitej wynosi 15 — 20%.

Pod pojęciem tłuszczu rozumieć należy:

1) U świń extra-słoninowych i słoninowych	1) słoninę z grzbietu
	2) sadło
	3) podgardle
	4) boczek
2) U świń mięsno-słoninowych i mięsnych	1) słoninę z grzbietu
	2) sadło
	3) podgardle

Załącznik Nr. 2 do zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z 24.XII. 1948 r.

Tabela klasyfikowania mięsa.

MIĘSO WIEPRZOWE

Klasa extra — Półtusze sztuk ekstra słoninowych o wydajności tłuszczu powyżej 50%.
Głowa mała, lekka.
Kości kończyn cienkie i krótkie.

Klasa I. — Półtusze sztuk słoninowych i mięsno-słoninowych o wydajności tłuszczu 35 — 50%.

Klasa II. — Półtusze sztuk mięsno-słoninowych i mięsnych o wydajności tłuszczu 20 — 35% oraz utuczonych macior i późnych kastratów.

Klasa III. — Półtusze sztuk mięsno-słoninowych i mięsnych o wydajności tłuszczu poniżej 20% nieutuczonych macior i późnych kastratów, chudźców i braków.

Uwaga: Pod pojęciem tłuszczu należy rozumieć:
Przy klasie ekstra i I — słoninę z grzbietu, sadło, podgardle i boczek
II i III — słoninę z grzbietu, sadło i podgardle.